

IX Audiència Pública als nois i noies de Barcelona

Maig 2004

COM ENS RELACIONEM A LA CIUTAT?

Propostes per a una
convivència pacífica

La veu dels nois
i noies a la ciutat

IX Audiència Pública als nois i noies de Barcelona

Maig 2004

COM ENS RELACIONEM A LA CIUTAT?

**Propostes per a una
convivència pacífica**

**La veu dels nois
i noies a la ciutat**

IX AUDIÈNCIA PÚBLICA ALS NOIS I NOIES DE BARCELONA COM ENS RELACIONEM A LA CIUTAT?

Propostes per a una convivència pacífica La veu dels nois i noies a la ciutat

Els nois i noies de Barcelona que hem treballat per preparar aquesta IX Audiència Pública: «¿Com ens relacionem a la ciutat? Propostes per a una convivència pacífica», presentem a través d'aquest manifest les reflexions i conclusions a les quals hem arribat després d'aquests mesos de treball. Ens agradaria que les nostres propostes se sumessin a les d'altres persones i entitats que estan treballant amb l'Ajuntament per fer de Barcelona un espai per a una cultura de la pau.

Hem vist que la cultura de la pau és un tema molt ampli i complex que té a veure amb molts més aspectes de la vida de la ciutat dels que crèiem al principi. Durant aquests mesos hem treballat per compartir amb altres nois i noies de Barcelona les nostres idees sobre les condicions que poden afavorir la pau a la nostra ciutat. Hem parlat de coses de les quals normalment parlem poc i, quan ho fem, és només amb les persones que coneixem bé, amb els amics o a casa.

Gràcies a l'Audiència hem pogut intercanviar opinions amb persones que no coneixíem, amb altres nois i noies de la nostra ciutat i també amb els nois i noies de Donostia, i hem pogut comprovar que encara que les situacions de vegades són diferents, el que realment val, aquí i també allà, és el mateix. Es tracta de veure com vivim amb persones diferents, com resollem els problemes que poden sorgir d'aquestes diferències, com podem enriquir-nos d'aquestes relacions, com analitzem amb esperit crític altres cultures i també la nostra; en definitiva, com aprenem a viure en un món cada vegada més plural.

Hem treballat de valent durant aquests mesos i, a més, ens ho hem passat bé. Des que vam començar al novembre fins al dia d'avui han passat moltes coses. Hem treballat en els nostres grups, i també hem escollit representants que han contrastat les nostres opinions amb les dels nois i noies d'altres grups per arribar als acords que ara reflectim en aquest manifest. Hem intercanviat el nostre treball amb els nostres companys i companyes de Donostia en la videoconferència.

L'escola que volem

Els nois i noies que hem participat en l'Audiència Pública entenem que la pau es construeix amb el diàleg i el respecte, la igualtat i la tolerància. La pau suposa no fer ús de la violència en cap de les seves formes.

La pau la construïm tots i totes des del nostre dia a dia, aprenent a teixir relacions positives entre els nois i noies, el professorat i les famílies. La pau és responsabilitat de tots i totes i per aconseguir-la cal que ens esforcem a resoldre els nostres conflictes de manera positiva. Sabem que la convivència pacífica no és l'absència de conflicte, ja que el conflicte forma part de la naturalesa humana; per tant, construir una convivència pacífica dependrà de com siguem capaços de resoldre els nostres conflictes.

Per això ens cal aprendre a dialogar, a escoltar, a respectar les persones més enllà de les discrepàncies d'opinions, parlant amb serenitat i sense barallar-nos, tot mantenint els torns de paraula; saber posar-nos en el lloc de l'altre i reflexionar sobre el seu punt de vista; i complir amb responsabilitat els acords a què arribem. Cal crear un clima de confiança i respecte a l'aula i al centre que permeti que tots i totes puguem expressar les nostres opinions sense por.

També sabem que és important que existeixin normes per a organitzar la nostra convivència quotidiana, que les complim i que les respectem. Però a vegades com a alumnes no ens sentim còmodes amb les normes establertes perquè no hi estem d'acord, i per això ens costa complir-les, més encara quan, tot i demanar-ho, no se'ns justifica el perquè d'algunes d'elles. Per això cal que s'elaborin entre alumnes i professors, per tal que tots i totes hi estiguem d'acord, ens hi sentim a gust i, per tant, les respectem.

És veritat que quan algú se salta les normes cal fer alguna cosa. Però les sancions han de servir per a fer reflexionar i no pas per a castigar. Per aquesta raó, s'haurien de dirigir a reparar el dany causat des de la responsabilitat en els fets i no a anar contra la persona que l'ha originat. És per això que les reparacions també s'haurien de decidir conjunta-

ment entre professorat i alumnat. Cal evitar les comissions de disciplina, dedicades bàsicament a imposar càstigs, i crear comissions de convivència, amb una participació significativa d'alumnes, per a poder aportar-hi punts de vista diferents i ajudar a buscar solucions imaginatives.

Reconeixem que l'alumnat participem poc en la vida de centre. Ens cal aprofitar millor els òrgans que ja existeixen en la majoria de centres (com els equips de delegats i el Consell Escolar) i disposar de noves eines. També és important que pensem millores o propostes noves, que ens fem escoltar i que els equips directius i docents acceptin les nostres iniciatives i propostes. Per a aconseguir que la nostra participació als consells escolars sigui més gran, proposem equilibrar el nombre d'alumnes participants amb el nombre de professors i professores participants. També cal que el professorat doni una veu real als estudiants. S'han de fer campanyes informatives clares i concises per a implicar els nois i noies en les activitats dels centres; a vegades hi ha un excés d'informació i aquesta no arriba en bones condicions a l'alumnat. Igualment cal assegurar que les conclusions dels consells escolars i altres informacions importants arribin a tot l'alumnat, per la qual cosa proposem incrementar la responsabilitat dels delegats i delegades i, d'aquesta manera, garantir la transmissió d'aquesta informació i d'altres tasques.

Som conscients que, encara que els problemes de les aules no són els mateixos que els que hi ha al carrer, tot allò que aprenem en la nostra convivència a l'aula i al centre és fonamental per a poder aplicar-ho al nostre entorn immediat, al carrer, i per tant projectar-ho al barri i a la ciutat. Així mateix, com a futurs ciutadans adults de Barcelona sabem que l'educació que nosaltres rebem avui repercutirà en la ciutat de demà. La societat del futur serà un reflex de l'educació actual.

A les escoles també hem de saber adaptar-nos a les noves situacions. Actualment arriben a les nostres aules molts nois i noies de països llunyans, amb costums i llengües molt diferents. Això ens demana a tots i totes un esforç molt important per acollir-los i acompanyar-los en el procés d'integració.

Creiem que la religió hauria de formar part de l'esfera privada, i que per tant l'escola pública ha de ser laica, tot i respectar que cadascú pugui manifestar la seva religió. L'ensenyament de les religions (i no únicament de la religió catòlica) hauria d'integrar-se dins les assignatures de ciències socials, com a Cultura o Història de les Religions.

Per tot això insistim que a l'escola hem d'aprendre a conviure pacíficament. Proposem als responsables dels nostres centres educatius i de l'Administració que aprofitin les tutories i organitzin activitats i crèdits variables per a tractar els conflictes que es donen a l'aula o que ens preocupen; que es proporcionin tècniques de resolució *no violenta* de conflictes, com ara la mediació; i que hi hagi un *bon* acord entre professorat i pares a l'hora de definir uns criteris educatius i unes normes de convivència.

La ciutat que volem

Així com nosaltres reconeixem la importància d'aprendre a conviure pacíficament i a resoldre de manera positiva els nostres conflictes, pensem que cal que tots els ciutadans i ciutadanes de Barcelona també ho facin, i en especial els nostres representants municipals.

Tenim diferents símbols per a expressar la nostra idea de pau, però tots ells molt dispersos; en canvi, tenim molt més clars els símbols i les representacions de la violència. Això fa que ens costi concretar la idea de pau i com construir-la.

Reconeixem que Barcelona té nombrosos espais i símbols que fomenten la convivència pacífica i la cultura de la pau. Alguns d'aquests són: la Rambla, espai de convivència entre persones molt diverses; o els parcs i jardins, espais per a la trobada. També hi neixen moltes experiències interessants, com ara: la Plataforma Aturem la Guerra; els moviments i associacions de comerç just; les trobades de cultura popular; i els centres cívics i associacions de lleure educatiu com a centres d'acollida oberts als ciutadans.

Però també hi ha encara molts símbols i institucions que promouen la cultura de la violència. Alguns d'aquests són:

els noms de carrer franquistes o militars que encara queden a la ciutat (per exemple, General Mitre); les fletxes de la Falange Española que encara hi ha en algunes façanes; o pintades que inciten a la violència i al racisme. Entenem que aquests símbols s'haurien d'eliminar.

Quan ens trobem amb institucions i símbols històrics i culturals violents, com el Museu Militar del Castell de Montjuïc, representació del militarisme i de les guerres; l'estàtua de Colom, símbol de la colonització; o les places de toros, imatge de la violència contra els animals convertida en espectacle de masses. Pensem que s'han de respectar, però fent esment de la violència i les víctimes que han generat. Proposem afegir una placa de reconeixement de les víctimes a tots aquests monuments que considerem violents, com per exemple al peu de l'estàtua de Colom en record de les persones índies que van morir a Amèrica en la colonització.

Demaneu que els símbols de la ciutat evitin una cultura de la violència i promoguin una cultura de la convivència i de la pau. Per exemple que símbols com els noms dels carrers, en lloc de reconèixer militars o franquistes, serveixin per a difondre noms de persones reconegudes com a defensores de la pau i els drets humans. Proposem personatges com Luther King, Nelson Mandela o Teresa de Calcuta; dates significatives per a la pau, com el 15 de febrer, Dia Internacional contra la Guerra, o el 8 de març, Dia de la Dona Treballadora; etc.

D'altra banda, identifiquem situacions que dificulten molt la convivència pacífica. Ens preocupen les actituds racistes envers la immigració; la presència de bandes juvenils violentes i grups radicals, la pobresa i la marginació, i vetllar perquè aquestes no es concentrin en alguns barris. Les barreres arquitectòniques també discriminen moltes persones que tenen alguna discapacitat.

També pensem que és important fer reformes en aquells barris de la ciutat amb més pobresa i marginació per tal d'afavorir la igualtat entre els barcelonins i barcelonines. En aquest sentit, s'ha de promoure l'habitatge de protecció oficial per les persones més necessitades.

Una ciutat per a tots i totes

A la ciutat hi vivim persones i col·lectius molt diversos. Perquè la convivència entre uns i altres sigui pacífica, cal que tots i totes sentim que la ciutat respon a les nostres necessitats.

Com a adolescents i joves que som, i per tant com a col·lectiu amb unes necessitats específiques, trobem a faltar espais adaptats a nosaltres. Pensem que sovint els espais públics estan pensats per als més petits i per als més grans, però no per als adolescents i joves. Els espais públics haurien de tenir menys ciment i més arbres, i s'hauria de garantir que es pugui jugar als parcs, sense que sigui un perill estar-s'hi, si cal restringint la circulació dels cotxes pels seus voltants. A nosaltres ens fan falta locals on ens puguem reunir i divertir; on puguem assajar grups de música a uns preus assequibles; més espais esportius; més carrils bici i uns transports públics més econòmics. També trobem a faltar llocs de treball per a joves i facilitat per a accedir a l'habitatge. Ens agradaria disposar de més punts d'informació juvenils, per a conèixer millor les activitats i serveis adreçats a nosaltres. També seria important tenir més coneixement de les vies de participació juvenils existents, enfortint, per exemple, els Punts d'Informació Juvenils.

Som conscients que les nostres necessitats han de conviure amb les de molts altres col·lectius i creiem que seria incívic pensar únicament en els nostres interessos sense respectar els dels altres. Hi ha necessitats compatibles, com els parcs, els cinemes, el transport públic o els restaurants, però creiem que hi ha llocs o serveis on queden exclosos determinats grups de persones, i que manquen espais d'oci per als diferents grups d'edat. Pensem que cal tenir més atenció envers les persones discapacitades, els immigrants i les persones grans.

Ens cal aprendre a acceptar i respectar la diversitat, respectar les normes i els espais compartits per a fer més fàcil la convivència i ser més conscients de tot allò que tenim (serveis, espais, etc.) per a aprendre a valorar-ho. Per això cal que tots els col·lectius de la ciutat tinguin els

mateixos drets i la mateixa representativitat, i que totes les persones puguin satisfer les necessitats bàsiques de la vida quotidiana, des dels immigrants, amb risc d'exclusió i sense dret a vot, fins als discapacitats físics, constantment enfrontats a barreres arquitectòniques, o als nois i noies de setze i disset anys, que tot i poder treballar i pagar impostos no podem treure diners del banc sense l'autorització paterna.

Per això cal que l'Ajuntament escolti les necessitats de tots aquests col·lectius i els doni representació i instruments alternatius al vot perquè puguin expressar les seves opinions, com ara: fer enquestes, buscar espais de diàleg amb grups de representants d'aquests col·lectius, o noves eines de participació, a més de les audiències públiques.

Sabem que participar és un deure nostre i estem d'acord que hi ha unes normes que com a ciutadans i ciutadanes de Barcelona hem de complir; però alhora han d'existir canals de comunicació amb l'Administració per a poder treballar sobre quines han de ser aquestes normes de convivència i com s'han de regular.

Volem fer especial atenció envers la immigració. Reconeixem que un dels principals reptes de la convivència a Barcelona en aquests moments és la integració de les persones immigrades. Per a afavorir aquesta integració, seria bo preveure més facilitats i més serveis adreçats a l'ensenyament de la cultura i les llengües de Catalunya.

L'arribada de nombroses persones de països llunyans ens obliga a modificar la nostra convivència i adaptar-nos a aquesta nova realitat, no sense conflictes ni dificultats: sorgeixen nous estereotips que alimenten les actituds racistes i desconfiances envers els nousvinguts. Els immigrants sovint es veuen abocats a viure en males condicions, a l'atur o sota l'explotació laboral per manca de papers, amb dificultats per a trobar habitatge, i en la pobresa. Tot plegat fa que fàcilment caiguin en la marginació.

Malauradament aquesta situació agreuja les actituds racistes i xenòfobes, i la discriminació. El resultat és que si no busquem solucions a aquests problemes es dificultarà molt la convivència pacífica.

Tanmateix, som conscients que hem incorporat i incorporarem constantment molts elements procedents d'altres cultures a la nostra vida quotidiana (tipus d'alimentació com el o menjar ràpid, menges o begudes com el shawarma o el te; estils de música com el jazz, el hip-hop o la salsa; paraules com zàping, web o performance; maneres de vestir; etc.).

També sabem que al llarg de la història de Barcelona moltes cultures hi han deixat la seva petjada; per tant, la nostra ciutat ha estat construïda a partir de la influència de totes les persones i cultures que hi han viscut al llarg del temps i ens han deixat una bona mostra als edificis i construccions, com les muralles; en el llenguatge (en paraules com síndria o drassanes), en tradicions (com l'arbre de Nadal), etc.

També entenem que la presència de persones de països llunyans fa que augmenti la nostra riquesa cultural (gastronòmica, folklòrica, religiosa, etc.), que incrementi la natalitat i que es renovi el comerç.

És a dir, el contacte amb cultures diverses ara i abans és un enriquiment per a Barcelona i per a tots nosaltres. Per tant, entre tots hem de vetllar perquè les persones immigrades puguin satisfer els seus drets i necessitats, igual que qualsevol altre barceloní o barcelonina, i construir així una convivència pacífica entre uns i altres.

Finalment, volem que es prenguin en consideració aquestes idees que us exposem per a una convivència pacífica i unes millors relacions entre els ciutadans i ciutadanes de Barcelona.

Barcelona, maig 2004

Decàleg per a una convivència pacífica. Els nois i noies de Barcelona demanem:

- Que les autoritats responsables en matèria d'educació i els equips directius dels nostres centres facin un esforç real per incorporar al currículum escolar les qüestions relacionades amb la convivència pacífica i la resolució no violenta dels conflictes.

- Que els plans educatius i els responsables dels nostres centres tinguin en compte els drets i les necessitats dels nois i noies immigrants.

- Que s'eliminin els símbols i institucions que promouen una cultura de la violència i siguin substituïts per d'altres, d'acord amb els principis de pau, justícia i respecte.

- Que es reforcin els espais de diàleg i de trobada entre els ciutadans i ciutadanes, més enllà de la seva procedència.

- Que es construeixi un monument que simbolitzi la necessitat de convida pacíficament i que sigui alhora un espai per a expressar les nostres propostes.

- Que se'ns escolti per tal que els espais públics de la ciutat recullin les necessitats reals dels nois i noies que hi convivim.

- Que es faci un esforç real i convençut per tal que tots els col·lectius de la ciutat i en especial els més desfavorits disposin dels mateixos drets i canals de representació en les institucions, sense cap exclusió per motius de raça, sexe o religió.

- Que se superin definitivament totes les barreres arquitectòniques per tal d'afavorir la integració de les persones discapacitades.

- Que es tinguin en compte els drets i les necessitats de les persones immigrades i es posin en marxa tots els mecanismes possibles per tal de fer possible la seva integració d'acord amb l'objectiu de construir una convivència pacífica.

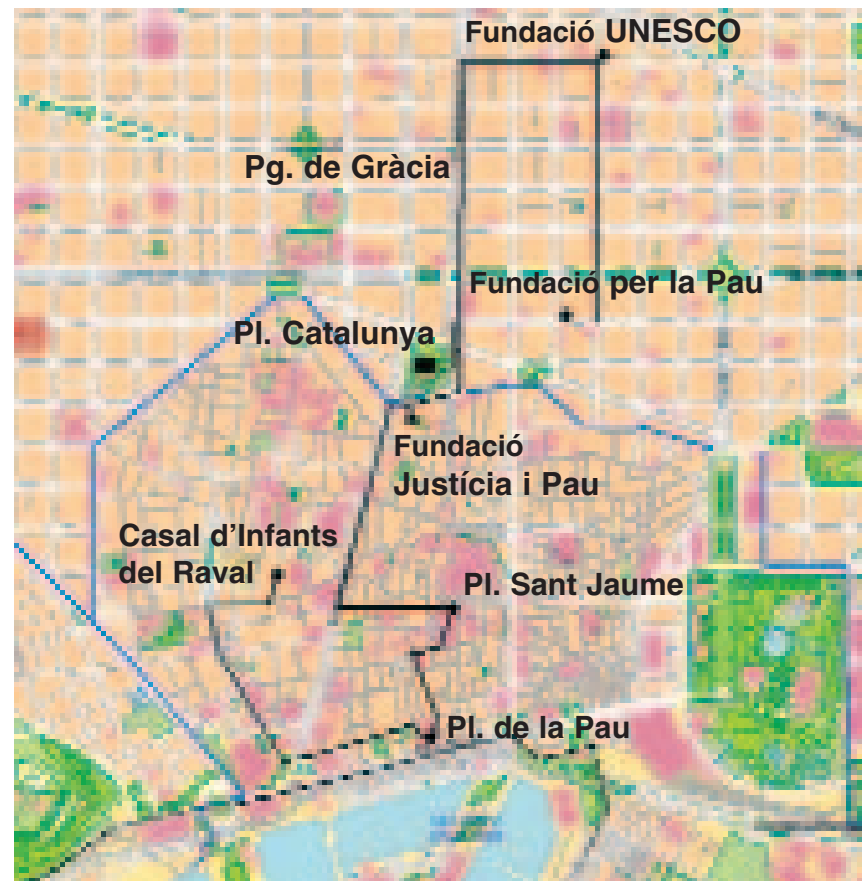
- Que es facilitin els mecanismes de participació necessaris per tal que els joves i adolescents de la ciutat puguem gaudir d'una veu pròpia i alhora puguem expressar les nostres opinions i propostes.

PRESENTACIÓ DE PROPOSTES

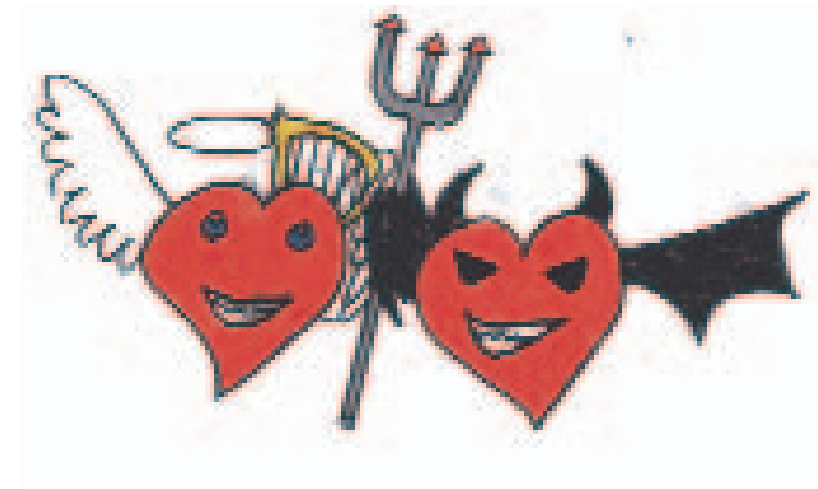
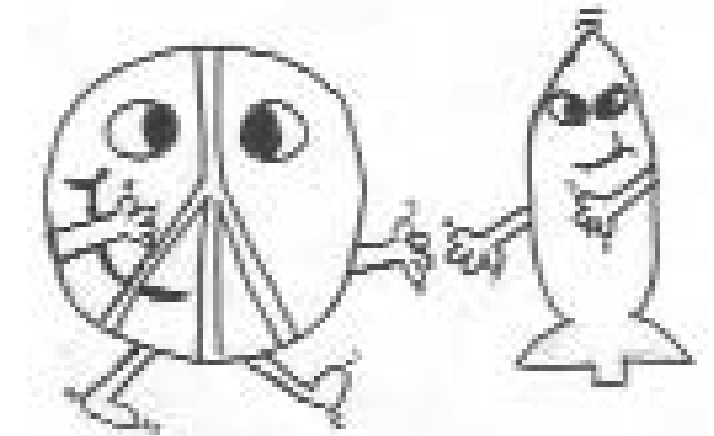
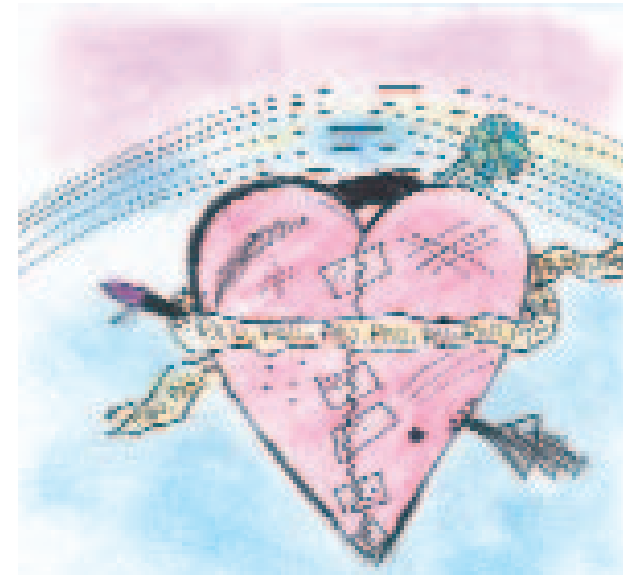
Alguns centres docents participants han presentat els projectes que s'adjunten relacionats amb la convivència pacífica a la ciutat. Són petits projectes resultants del treball realitzat durant tot el curs.

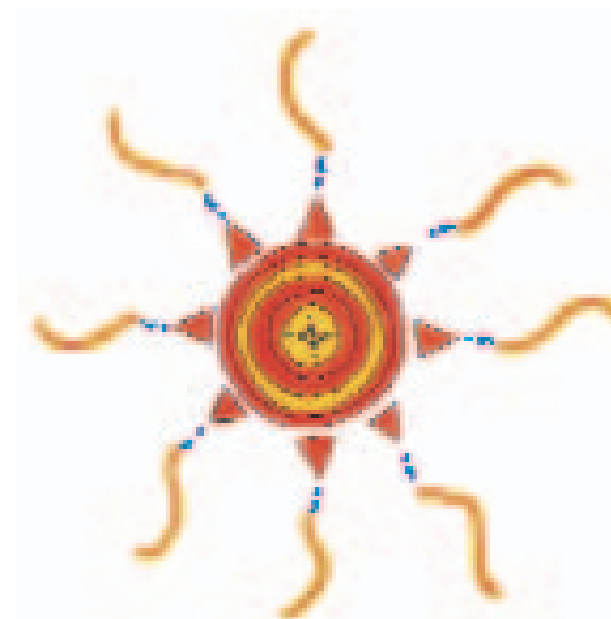
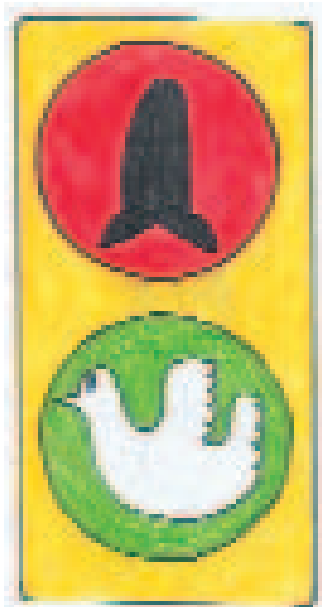
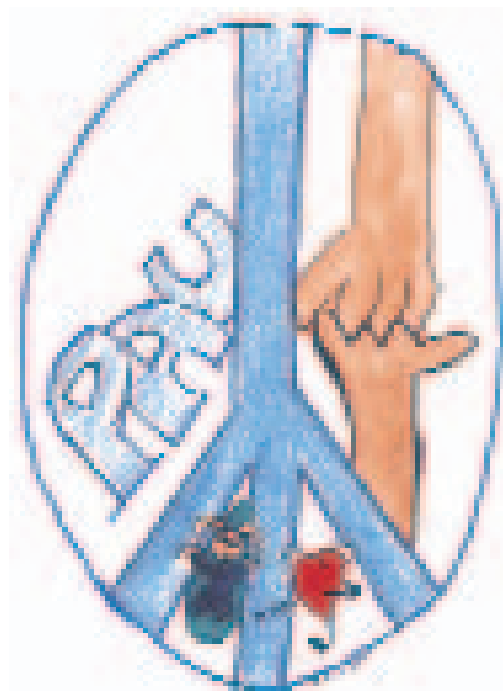
Us convidem a participar a la Ruta de la Pau. En aquesta ruta visitarem diferents associacions i espais de Barcelona, que comparteixen un mateix objectiu: el treball per la pau.

- Plaça Catalunya
- Fundació per la Pau
- Fundació UNESCO
- Passeig de Gràcia
- Fundació Justícia i Pau
- Plaça Sant Jaume
- Plaça de la Pau

Quins són els principals símbols que promouen la convivència i la cultura de pau a la nostra ciutat?

Canvi de nom de la Ronda General Mitre per Ronda de la Pau.

Proposem aquest gest com un homenatge a la **PAU**.

Canvi de nom del carrer Duc de la Victòria pel de Martin Luther King.

Creiem que el Duc de la Victòria, nom que correspon al de Joaquín Baldomero Fernández Álvarez Espartero, conegut per Espartero, famós militar del s.XIX que va bombardejar Barcelona, no es mereix tenir un carrer a la nostra ciutat. Al seu lloc proposem el del famós lluitador per les llibertats **Martin Luther King**. Caldria també pensar algun canvi per al passatge del Duc de la Victòria.

CENTRES EDUCATIUS PARTICIPANTS EN LA IX AUDIÈNCIA PÚBLICA ALS NOIS I NOIES DE BARCELONA

Districte	Centre
CIUTAT VELLA	ESCOLA SANT FELIP NERI ESCOLA PIA SANT ANTONI CASAL INFANTIL PATI LLIMONA
EIXAMPLE	CEIP JOAN MIRÓ
SANTS-MONTJUÏC	CEIP BARRUFET ESCOLA SANT MEDIR
LES CORTS	CEIP PAU ROMEVA
SARRIÀ-SANT GERVASI	ESCOLA PIA SARRIÀ-CALASSANÇ ESCOLA PROJECTE IES M SERRAT I BONASTRE ESCOLA NAUSICA
GRÀCIA	IES VILA DE GRÀCIA ESCOLA SADAKO IES LA SEDETA IES SECRETARI COLOMA
HORTA-GUINARDÓ	ESCOLA VIROLAI ESCOLA HEURA IES FRANCISCO DE GOYA ESCOLA D'EDUCACIÓ ESPECIAL MARE DE DÉU DE MONTSERRAT IES M FERRAN TALLADA CASAL INFANTIL L'ÀNEC CASAL INFANTIL GUINARDÓ
NOU BARRIS	IES GUINEUETA
SANT ANDREU	IES ALZINA ESCOLA D'EDUCACIÓ ESPECIAL SANTS INOCENTS IES DR. PUIGVERT
SANT MARTÍ	IES JOAN D'AUSTRIA IES M JUAN MANUEL ZAFRA CASAL INFANTIL SANT MARTÍ CASAL INFANTIL EL VAIXELL